

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**

Str. Apolodor nr. 17
sector 5, București
Tel : +021 319 97 54
Fax : +021 336 85 48
e-mail : Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA nr. 246 din 17.09.2010
privind soluționarea contestației formulate de
BANCA X S.A. - banca în faliment
înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor
sub nr. 908101/29.06.2010

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată, prin adresa nr. X/29.04.2010 înregistrată la Serviciul Registratură generală al ANAF sub nr.5X/29.04.2010, de BANCA X S.A. - banca în faliment, prin lichidator judiciar X care a formulat cerere de repunere pe rol a contestației formulate împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anul precedent nr.61/90/1/2003/X emisă de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili.

BANCA X S.A., înregistrată la Registrul Comerțului sub nr. J 23/X/2002 are Codul Unic de Înregistrare RO X, iar la data depunerii contestației figura la poziția nr.X din anexa nr.2 din Ordinul ministrului finanțelor publice nr.1713/2004 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili.

Prin Decizia nr.X/28.12.2007 emisă de Serviciul de soluționare a contestațiilor aflat la acea dată în subordinea Direcției generale de administrare a marilor contribuabili a fost suspendată soluționarea contestației nr. X/03.02.2005 formulată de BANCA X S.A. împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anul precedent nr.61/90/1/2003/X emisă de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, înregistrată sub nr.X/26.01.2005, pentru suma de **X lei** reprezentând penalități de întârziere aferente impozitului pe veniturile din salarii,

până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii.

Prin Decizia penală nr. X/R pronunțată de Tribunalul X – Secția 1 Penală în dosarul nr. X/302/2009, se respinge ca nefondat recursul Agenției Naționale de Administrare Fiscală împotriva Sentinței penale nr. X/11.01.2010 pronunțată de Judecătoria Sectorului X X prin care a fost respinsă ca nefondată plângerea formulată de Agenția Națională de Administrare Fiscală împotriva rezoluției nr. X/P/2008 din 11.06.2009 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și a rezoluției nr. X/II.2/14.08.2009 a Procurorului Șef de la Secția de Combatere a Infrațiunilor Conexa Infrațiunilor de Corupție a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție prin care s-a dispus neînceperea urmăririi penale față X, X și X, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prevăzute de Legea nr. 87/1994 privind combaterea evaziunii fiscale, a Legii nr. 241/2005 privind combaterea evaziunii fiscale și a unor fapte prevăzute de Codul penal.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.214 alin.3 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere soluția instanței judecătorești, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să soluționeze contestația formulată de X S.A. - bancă în faliment, denumită în continuare în prezenta decizie B.X.

De asemenea, Direcția generală juridică din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, prin adresa nr.X/28.06.2010 ne-a informat asupra Sentinței civile nr.X/04.06.2010 pronunțată de Tribunalul X - Secția IX Contencios Administrativ și Fiscal pronunțată în dosarul nr.X/3/2008, prin care s-a admis acțiunea reclamantei, s-a anulat Decizia de soluționare a contestației nr.1X/28.12.2007 emisă de către Direcția generală de administrare a marilor contribuabili și a fost obligată Agenția Națională de Administrare Fiscală la soluționarea pe fond a contestației formulată de BANCA X S.A. - banca în faliment, prin lichidator judiciar X împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anul precedent nr.61/90/1/2003/X.

I. Prin cererea de repunere pe rol a contestației, B.T.R. arată că motivul care a determinat suspendarea soluționării contestației formulată împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anul precedent nr.61/90/1/2003/X a încetat definitiv la data de

11.03.2010 prin pronunțarea de către Tribunalul X - Secția 1 Penală a Deciziei Penale nr.X/R - dosar nr.X/302/2009 - prin care s-a respins ca nefondat recursul Agenției Naționale de Admisntrare Fiscală împotriva Sentinței penale nr.5/11.01.2010 pronunțată de Judecătoria sectorului 5 în același dosar.

Contestatoarea arată că prin Nota de constatare nr.X/18.02.2003 și Nota de constatare din 05.04.2003, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili a stabilit obligațiile bugetare în sarcina B.X. aferente perioadei 01.01.2000 - 03.07.2002 și anume impozit pe veniturile din salarii în sumă de X lei și majorări de întârziere aferente calculate până la data de 28.02.2003.

Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anul precedent nr.61/90/1/2003/X au fost calculate pentru **perioada 28.02.2003 - 05.11.2004**, penalități de întârziere în sumă de **X lei** aferente impozitului pe veniturile din salarii, individualizat ca obligație de plată la bugetul de stat prin Nota de constatare nr.X/18.02.2003.

Având în vedere că prin **Sentința civilă nr.X/03.07.2002** pronunțată de Tribunalul X, Secția a VII a Comercială în dosarul nr.X/2002 a fost deschisă procedura falimentului Băncii X, contestatoarea susține că penalitățile de întârziere aferente impozitului pe veniturile din salarii calculate prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anul precedent nr.61/90/1/2003/X, după această dată, au fost stabilite prin încălcarea prevederilor art. 20 alin.2 din Legea nr.83/1998 privind procedura falimentului băncilor și art.117 alin.4 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală și în consecință solicită anularea Deciziei de calcul accesorii nr.61/90/1/2003/X.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anul precedent nr.61/90/1/2003/X înregistrată la Direcția generală de administrare a marilor contribuabili sub nr.X/26.01.2005 au fost calculate în sarcina B.X. **pentru perioada 28.02.2003 - 05.11.2004**, penalități de întârziere în sumă de **X lei** aferente impozitului pe veniturile din salarii.

Prin Nota de constatare nr.243/18.02.2003 emisă de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili a fost individualizat debitul în sumă de X lei reprezentând impozit pe veniturile din salarii asupra căruia prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anul precedent nr.61/90/1/2003/X au fost calculate penalitățile de întârziere în sumă de **X lei**, în temeiul art. 85. lit.c) și art.114 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

III. Având în vedere documentele existente la dosarul cauzei, constatările organelor fiscale din cadrul Direcției generale de administrare a marilor contribuabili, susținerile contestatoarei și prevederile actelor normative invocate de contestatoare și de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, se rețin următoarele :

Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe dacă BANCA X S.A. – banca în faliment mai datorează penalități de întârziere după data intrării în faliment, pentru impozitul pe veniturile din salarii neachitat la scadență.

În fapt, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anul precedent nr.61/90/1/2003/X, organele fiscale din cadrul Direcției generale de administrare a marilor contribuabili au calculat în sarcina B X. pentru perioada **28.02.2003 - 05.11.2004**, penalități de întârziere în sumă de **X lei** aferente impozitului pe veniturile din salarii.

Actul administrativ prin care a fost individualizat debitul în sumă de X lei reprezentând impozit pe veniturile din salarii asupra căruia au fost calculate penalitățile de întârziere contestate este Nota de constatare nr.X/18.02.2003 emisă de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili. Prin această notă de constatare au fost calculate în sarcina băncii, majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile din salarii pentru perioada 01.07.2000 - 28.02.2003.

Deoarece prin **Sentința civilă nr.X/03.07.2002** pronunțată de Tribunalul București, Secția a VII a Comercială în dosarul nr.X/2002 a fost deschisă procedura falimentului Băncii X S.A., contestatoarea susține că penalitățile de întârziere aferente impozitului pe veniturile din salarii calculate prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anul precedent nr.61/90/1/2003/X, după această dată au fost stabilite prin încălcarea prevederilor art. 20 alin.2 din Legea nr.83/1998 privind procedura falimentului băncilor și art.117 alin.4 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală și solicită anularea respectivei decizii.

În drept, la art.27 din Legea nr.83/1998 privind procedura falimentului băncilor cu modificările și completările ulterioare, se precizează :

“ Dispozițiile prezentei legi se completează, în măsura compatibilității lor cu cele ale Codului de procedură civilă, precum și cu cele ale Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată.”

De asemenea, la art.45 din Ordonanța Guvernului nr.10/22.01.2004 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului instituțiilor de credit se precizează :

“Dispozițiile prezentei ordonanțe se completează, în măsura compatibilității, cu cele ale Legii nr.64/1995, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cu cele ale Codului de procedură civilă.”

În materia calculării de accesorii în perioada supusă verificării sunt aplicabile prevederile art.60 alin. 7 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată în 21.04.2003, care precizează :

“(7) Pentru neachitarea obligațiilor bugetare datorate atât înainte, cât și după deschiderea procedurii de reorganizare judiciară, debitorul datorează penalități de întârziere conform legii speciale în materie, până la data achitării acestora sau, după caz, până la data intrării în faliment.”

Dreptul comun în materia calculului de accesorii în perioada 28.02.2003 - 05.11.2004 îl reprezintă Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare, care la art.15 alin.2 precizează :

“(2) Pentru obligațiile bugetare neplătite la termen atât înainte, cât și după deschiderea procedurii de reorganizare judiciară se datorează dobânzi și penalități de întârziere până la data deschiderii procedurii de faliment, dacă aceasta a fost declanșată înainte de începerea procedurii de executare silită”

și art.111 alin.4 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, în vigoare începând cu 01.01.2004, care precizează :

“(4) Pentru obligațiile fiscale neplătite la termen atât înainte, cât și după deschiderea procedurii de reorganizare judiciară se datorează dobânzi și penalități de întârziere până la data deschiderii procedurii de faliment.”

Potrivit textelor de lege mai sus citate rezultă că, după deschiderea procedurii de faliment, contribuabilii nu mai datorează penalități de întârziere.

Mai mult, pentru accesoriile contestate nu putea fi începută executarea silită anterior deschiderii procedurii, întrucât condiția sine qua non pentru executare este existența unui titlu de creanță, ori acesta este reprezentat tocmai de decizia de calcul accesorii contestată.

Se reține că prin **Sentința civilă nr.X/03.07.2002** definitivă prin nerecurare, Tribunalul X – Secția a VII a Comercială a admis cererea formulată de Banca Națională a României privind declanșarea procedurii falimentului BĂNCII X S.A., constată că banca este în încetare de plăți, dispune începerea de îndată a procedurii falimentului băncii debitoare și aplicarea secțiunii a VI-a din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării și lichidării judiciare, republicată, cu excepția art.79, respectiv art.100 alin.2 în ceea ce privește ordinea de plată a creanțelor creditorilor asupra instituției de credit în faliment.

Se reține că prin Nota de constatare nr.X/18.02.2003 emisă de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili au fost calculate impozit pe veniturile din salarii în sumă de X lei precum și majorări de întârziere la plată pentru perioada **01.07.2000 – 28.02.2003**.

Serviciul evidență analitică pe plătitori din cadrul Direcției generale de administrare a marilor contribuabili a emis pentru BANCA X - banca în faliment, Decizia de calcul accesorii nr. 61/90/1/2003/X înregistrată sub nr.X/20.01.2005 prin care a calculat, în continuare accesorii în sarcina băncii, respectiv penalități de întârziere în sumă de **X lei**, pentru perioada **28.02.2003 - 05.11.2004** aferente impozitului pe veniturile din salarii stabilit ca obligație fiscală suplimentară de plată prin Nota de constatare nr.X/18.02.2003.

Așadar, organul fiscal din cadrul Direcției generale de administrare a marilor contribuabili a calculat în mod eronat penalități de întârziere în sumă de **109.735 lei** aferente impozitului pe veniturile din salarii, pentru o perioadă ulterioară deschiderii procedurii de faliment, respectiv după data de 03.07.2002, încălcând dispozițiile actelor normative mai sus învederate incidente procedurii falimentului, respectiv art.15 alin.2 din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare, coroborat cu art. 111 alin. 4 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, mai sus invocate.

Având în vedere cele reținute mai sus și temeiurile legale citate, urmează a se admite contestația formulată de BANCA X prin lichidator judiciar X pentru suma de **X lei** reprezentând penalități de întârziere aferente impozitului pe veniturile din salarii stabilite prin Decizia de calcul accesorii nr.61/90/1/2003/X emisă de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili și calculate pe perioada **28.02.2003 - 05.11.2004**.

Pentru considerentele reținute în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art.213 alin.4, art. 216 alin.1, alin.2 și art.111 alin.4 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu

modificările și completările ulterioare, art.15 alin.2 din Ordonanța Guvernului nr.61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare, se :

DECIDE

Admiterea contestației formulată de BANCA X S.A. – banca în faliment prin lichidator judiciar X pentru suma de **X lei** reprezentând penalități de întârziere aferente impozitului pe veniturile din salarii calculate pentru perioada **28.02.2003 - 05.11.2004** și anularea Deciziei de calcul accesorii nr.61/90/1/2003/X emisă de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili pentru această sumă.

DIRECTOR GENERAL,

X